

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

09 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Vasile Bolduratu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2016, în cauza penală în privința lui

Tacu Andrei Gheorghii, născut la 13 decembrie 1979, originar și domiciliat în mun. Chișinău, str. Busuiocești, nr. 15.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 20.10.2015 pînă la 22.03.2016;

Instanța de apel de la 04.05.2016 pînă la 17.06.2016;

Instanța de recurs de la 08.08.2016 pînă la 09.11.2016.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală a fost legal executată.

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție asupra recursului ordinar în cauză în baza actelor din dosar,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 22 martie 2016, Tacu Andrei, a fost condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu aplicarea amenzii în mărime de 500 unități convenționale.

În temeiul art. 90 Cod penal, a fost suspendată condiționat executarea pedepsei aplicate inculpatului Tacu Andrei, stabilindu-i un termenul de probațiune de 4 ani cu condiția că condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

2. În fapt, instanța de fond a constatat că, Tacu Andrei, la 04.08.2015 aproximativ la ora 03.20, aflându-se în mun. Chișinău, sos. Muncești, 121 A, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, aplicând violența nepericuloasă pentru sănătatea persoanei, în mod deschis, a sustras de la Țurcan Ion o geantă în valoare de 80 lei, în care se afla buletinul de identitate, permisul de conducere, polița de asigurare medicală, un certificat, toate pe numele Țurcan Ion, un telefon mobil de model „Nokia 340”, cu nr. de IMEI 359207052175765, în care era conectată cartela SIM 079930086, în valoare de 1400 lei, bani în sumă de 250 lei, după ce cu bunurile sustrase a părăsit locul comiterii faptei, prin ce i-a cauzat părții vătămate Țurcan Ion un prejudiciu material în sumă totală de 1 730 lei, ceia ce constituie proporții considerabile. (f. d. 140).

Fapta reținută în sarcina lui Tacu Andrei, constatată de prima instanță, a fost calificată: „ în baza art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal - *jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșită cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*” (f. d. 142).

3. Nefiind de acord cu sentința primei instanțe au atacat cu apeluri:

- avocatul Petcu D. în numele inculpatului Tacu A., prin care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să se dispună achitarea cet. Tacu A., pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de acesta. (f. d. 148)

Apelantul al menționat că, inculpatul Tacu A. nu a săvârșit infracțiunea imputată și că vinovăția acestuia nu este dovedită conform legii, iar probele puse la baza condamnării lui n-au fost administrate, cercetate și apreciate corect.

Pe această linie de motive, se invocă: a fost încălcată procedura privind recunoașterea persoanei, potrivit căruia partea vătămată Țurcan Ion l-a recunoscut pe Tacu Andrei, ca fiind persoana care a atacat-o pe 04 august 2015 pe la spate și l-a jefuit. Totodată, partea vătămată folosindu-se de simpla metodă logică, a dedus că singura persoană, care se diferenția substanțial (după haine) de ceilalți 4 asistenți procedurali, era inculpatul Tacu Andrei. Mai mult, în temeiul art. 116 alin. (5) Cod de procedură penală, recunoașterea nu va avea loc, iar cea care a avut loc nu se va considera întemeiată, dacă persoana chemată pentru a face recunoașterea a indicat particularități incerte pentru identificarea persoanei prezentate”... Or, la materialele dosarului nu există o descriere amănunțită oferită de partea vătămată Țurcan Ion, a persoanei care a jefuit-o, ci doar enumerarea unor semnalmente generale - vârsta aproximativ 30 ani, înălțimea 1.70 m., ten închis, haine întunecate, nefiind specificată culoarea concretă a îmbrăcămintei, a părului, ochilor, tipul încălțămintei. Partea apărării a invocat argumentul dat și la fiecare ședința de examinare a demersului privind stabilirea măsurii preventive arest, în privința inculpatului. Ca rezultat, demersul a fost respins de două ori de către judecătorul de instrucție, avînd ca temei, inclusiv și acest fapt. Totodată, instanța de fond s-a bazat exclusiv pe declarațiile părții vătămate, și nu a tras atenția asupra faptului că inculpatul Tacu Andrei, încă la urmărirea penală a declarat că a cumpărat telefonul de model „Nokia” (ce aparținea părții vătămate), de la o persoană necunoscută de lângă magazinul „Pogreboc”, situat în sectorul Botanica. Însă din motive necunoscute, organul de urmărire penală nu a încercat să verifice veridicitatea declarațiilor acestuia, efectuînd o simplă audiere a persoanelor ce au putut fi martori la evenimentele relatate (ca de exemplu: vînzătoarea de la magazinul „Pogreboc”). Partea acuzării nu a luat în considerație declarațiile inculpatului, în care acesta le explică, că telefonul de model „NOKIA 340”, a fost procurat de el, de la o persoană necunoscută, la data de 04.08.2015, aproximativ ora 11:00, în apropiere de magazinul „Pogreboc”, sector Botanica, mun. Chișinău. Ceea ce se confirmă prin descifrările telefonice, care arată clar, cum cartela cu nr. 060630675, care îi aparținea inculpatului, a fost introdusă în telefonul părții vătămate, la ora 11:26, data de 04.08.2015. Și în urma verificării funcționabilității și convingerii de starea bună a telefonului procurat, cartela a fost scoasă după o oră și reintrodusă în telefonul inițial ce îi aparținea inculpatului (IMEI 35691403339896).

Apelantul a apreciat critic declarațiile părții vătămate Țurcan Ion, care a declarat că, inculpatul Tacu Andrei, l-ar fi atacat, sărind peste el din spate, în urma loviturii, acesta pierzîndu-și cunoștința, a căzut jos. Însă, într-un mod miraculos, partea vătămată, deja cînd își venea în fire, i-a văzut fața lui Tacu Andrei. Dat fiind faptul că, partea vătămată este o persoană în etate ce poartă ochelari de vedere și nicidecum aceasta nu avea să reușească, în urma pierderii cunoștinței, în timp de cîteva secunde să-și revină și să poată memora indubitabil o persoană nebărbierită, de culoarea tenului închis și care nu avea careva semne distinctive evidente ale feței. Aceste circumstanțe se confirmă și prin faptul că la momentul efectuării acțiunii de recunoaștere a persoanei, partea vătămată repeta în glas, precum „, că-i este foarte greu să recunoască

și că nu ar vrea să învinovățească o persoană nevinovată”. Un alt argument de bază al părții acuzării și a instanței de fond, ar fi conținutul procesului-verbal de examinare a descifrărilor telefonice, care ar arăta că inculpatul Tacu Andrei, în perioada când a fost săvârșit jaful (04.08.2015, ora 03:00-04:00), se afla în preajma magazinului „CARMEZ”, sector Botanica. Menționăm că inculpatul Tacu Andrei, locuiește în acel sector, și în acea noapte a circulat cu taxi-ul prin preajma străzilor Cetatea Albă, regiunea Cartea, regiunea Bubuieci. Acesta, la momentul când dădea declarații la urmărirea penală, nu era sigur dacă s-a aflat acasă cu părinții, în noaptea jafului sau cu o zi înainte. Deoarece, declarațiile date în calitate de bănuit au fost făcute la peste 30 de zile de la momentul incidentului. Cele relatate mai sus, se confirmă și prin examinarea descifrărilor telefonice, care arată că pe data de 03.08.2015 inculpatul Tacu Andrei, s-a aflat acasă, însă deja pe data de 14.08.2015, acesta s-a primblat prin mai multe regiuni apropiate sectorului Botanica, întâlnindu-se și distrînd-se cu diferiți cunoscuți. În afară de declarațiile părții vătămate, nu mai există niciun martor, care ar putea consolida și confirma cele relatate și respectiv, susținute de partea acuzării.

- procurorul, prin care a solicitat casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei inculpatului, pronunțarea unei noi hotărâri, prin care a-l declara vinovat pe Tacu Andrei de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, stabilindu-i-se în baza acestei legi, pedeapsa în formă de închisoare pe termen de 5 ani, cu amendă în mărime de 1000 u.c., cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. (f. d. 150);

Apelantul a menționat că, pedeapsa aplicată inculpatului este prea blindă în raport cu persoana celui vinovat. La aplicarea pedepsei instanța a indicat că, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de personalitatea inculpatului care anterior nu a fost condamnat, are doi copii la întreținere, este încadrat în câmpul muncii, aplicînd, astfel, în privința lui Tacu Andrei, prevederile art. 90 Cod penal, suspendînd executarea pedepsei și stabilindu-i termenul de probațiune de 4 ani. Însă, la stabilirea termenului și categoriei de pedeapsă instanța de judecată uema să țină cont de criteriile de individualizare a pedepsei și anume inculpatul nu recunoaște vina în săvârșirea infracțiunii lui incriminate, nu a restituit prejudiciul cauzat prin fapta incriminată, de gradul de pericol social al infracțiunii comise.

Prin aplicarea pedepsei prea blînde, nu se vor realiza scopurile Legii penale reflectate în art. (2) al Codului penal, deoarece avînd la bază circumstanțele menționate, există riscul comiterii de către acesta a unor noi infracțiuni în timpul ispășirii pedepsei stabilite prin sentința în cauză. Astfel, ținînd cont de toate aceste circumstanțe, consideră că reeducarea și corijarea inculpatului Tacu A. este posibilă doar prin executarea reală a pedepsei stabilite. (f. d. 180).

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2016, au fost respinse, ca nefondate, apelurile declarate de avocatul Petcu D. în numele inculpatului Tacu A. și de procuror, cu menținerea sentinței.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, motivele invocate în apelul avocatului Petcu D., ce vizează activitatea organului de urmărire penală și primei instanțe de judecată privind administrarea și aprecierea probelor puse la baza condamnării inculpatului Tacu A. - sub aspectul cerinței de achitare a inculpatului, sunt nefondate, or, urmărirea penală și instanța de fond s-au desfășurat în strictă conformitate cu procedura prevăzută de lege și, respectiv, nu se constată încălcări care atrag nulitatea actelor procedurale efectuate.

Sentința cuprinde elementele definiției condamnării inculpatului Tacu A., prevăzute de art. 394 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală.

În contextul evaluării activității cu privire la aprecierea probelor administrate în cauză, nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța de apel fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind condamnarea inculpatului Tacu A., dat fiind că sunt motivate temeinic și legal, sub aspectul că vinovăția inculpatului Tacu A. în săvârșirea infracțiunii imputate este dovedită prin probatoriul administrat în cadrul procesului penal, astfel fapta acestuia întrunește elementele constitutive ale infracțiunii imputate.

Or, vina inculpatului Tacu A. a fost demonstrată în ședința de judecată prin declarațiile părții vătămate Țurcan I. care a afirmat că anume Tacu A. i-a aplicat o lovitură, și și-a pierdut cunoștința, iar pînă a pierde cunoștința a văzut fața inculpatului Tacu A.. Cînd și-a revenit a constatat că, asupra sa nu mai avea telefonul mobil și geanta în care se aflau mai multe acte. Acest lucru a fost confirmat în cadrul ședinței de judecată de către partea vătămată Țurcan I.

Totodată, instanța de apel a dat o apreciere critică declarațiilor inculpatului Tacu A. precum că, nu el a agresat și a sustras bunurile și telefonul mobil de la partea vătămată, inculpatul afirmând faptul că telefonul mobil l-a procurat de la un domn la magazinul - bar „Pogriboc” declarațiile date fiind apreciate de către instanța de judecată drept o modalitate de evitare a răspunderii penale.

Astfel, declarațiile menționate au fost combătute printr-un șir de probe, acumulate în cadrul urmăririi penale și cercetate în cadrul ședinței de judecată, cum ar fi declarațiile atît a părții vătămate Țurcan Ion din care reiese că inculpatul Tacu Andrei i-a aplicat o lovitură pătimitului și acesta și-a pierdut cunoștința, apoi inculpatul i-a sustras în mod deschis telefonul mobil și geanta în care se aflau acte cît și prin mijloacele materiale de probă, precum procesul - verbal de examinare a descifrărilor telefonice din 07.10.2015 conform căruia s-a stabilit faptul că inculpatul pe 04.08.2015 ora 02.58.10 se afla în regiunea localității Bubuieci în raza de acoperire a celulei nr. 5152 BUBUECI, între orele 03.59.39 - 04.02.02 în raza de acoperire a celulei nr. 2543 CARTEA pe str. Muncești, iar la 04.08.2015 la orele 04.13.52 se afla în preajma str. Cetatea Albă, mun. Chișinău în raza de acoperire a celulei nr. 7485 Cetatea Albă.

Totodată, instanța de apel a reținut că, inculpatul Tacu Andrei a făcut declarații contradictorii în cadrul urmăririi penale și în cadrul ședinței de judecată. Astfel, în cadrul urmăririi penale Tacu Andrei a declarat că la 03.08.2015, seara, pînă la 04.08.2015, dimineața, s-a aflat acasă, împreună cu părinții, iar pe data de 04.08.2015 aproximativ la ora 11:00 s-a aflat la magazinul-bar „Pogriboc”. Iar în cadrul ședinței de judecată fiind audiat în calitate de inculpat acesta a declarat că la 04.08.2015, el s-a aflat cu niște prieteni la magazinul-bar „Pogriboc”, unde a servit băuturi alcoolice, apoi a ajuns acasă în jurul orelor 03.00-04.00 dimineața. Astfel, declarațiile inculpatului date în cadrul urmăririi penale și cele date în cadrul ședinței de judecată sunt contradictorii.

Astfel, instanța de apel a apreciat critic declarațiile inculpatului date cît în cadrul urmăririi penale atît și la faza cercetării judecătorești deoarece nu corespund adevărului. Instanța de judecată a stabilit cert faptul că, inculpatul pe 04.08.2015 ora 02.58.10 se afla în regiunea localității Bubuieci iar la 04.08.2015 la orele 04.13.52 se afla în preajma str. Cetatea Albă, mun. Chișinău. Iar în intervalul acesta de timp s-a

aflat pe str. Muncești în raza de acoperire a celulei nr. 2543 care se află în apropierea locului comiterii jafului de la Țurcan I.

Iar conform procesului-verbal de recunoaștere a persoanei din 09.09.2015, partea vătămată Țurcan Ion a indicat direct la persoana sub numărul 3 care era Tacu Andrei, că anume această persoană la atacat și i-a sustras geanta și telefonul mobil.” (f. d. 141-142).

Criticile invocate în apel cu privire la aprecierea probelor administrate în cauză efectuată de instanța de judecată, reprezintă opinia subiectivă a părții apărării.

Motivele, precum că, Tacu A. nu este vinovat de săvârșirea infracțiunii imputate, nu sunt fondate, devreme ce probele prezentate în sprijinul învinuirii, administrate și apreciate de prima instanță — relevate în cuprinsul sentinței, verificate în ședința instanței de apel, dovedesc cu certitudine săvârșirea infracțiunii respective de către inculpat.

Versiunea inculpatului Tacu A. nu are acoperire probatorie, se combate complet prin împrejurările stabilite și probele administrate în cauză, astfel fiind apreciată ca o tentativă de a evita răspunderea penală pentru fapta săvârșită.

În atare situație, este corectă concluzia primei instanțe privind determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite de inculpatul Tacu A. și semnele componenței de infracțiune în baza articolului 187 alin. (2) lit. e) și f) Cod penal: *jaful adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșită cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

Referitor la motivele invocate în apelul procurorului, ce vizează pedeapsa aplicată inculpatului, sub aspectul că este prea blândă, se apreciază ca fiind nefondate, din următoarele considerente:

Prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor articolelor 7, 61, 75 și 90 Cod penal și, astfel, a aplicat o pedeapsă individualizată conform prevederilor legale.

În sentință se cuprind datele privind persoana inculpatului și circumstanțele care influențează asupra pedepsei, persoana inculpatului și gravitatea infracțiunii săvârșite, astfel este motivată concluzia privind aplicarea pedepsei prevăzută de sancțiunea articolului 187 alin. (2) Codul penal — închisoare cu amendă.

Inculpatul a săvârșit pentru prima dată o infracțiune gravă, este angajat în câmpul muncii, are doi copii minori, astfel prima instanță, conform art. 394 alin.(2) pct. 3) Cod de procedură penală, motivat a concluzionat că, atingerea scopului pedepsei se va asigura prin aplicarea închisorii cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probațiune fixat.

Interpretarea judiciară a prevederilor art. 90 Cod penal care constituie sediul instituției suspendarea condiționată a executării pedepsei și persoana inculpatului, determină concluzia că în speță există temei legal pentru aplicarea acestora.

Relevante, în sensul dat, sunt considerentele cuprinse în sentință: „ ... Luînd în considerație circumstanțele cauzei și limitele pedepsei stabilite pentru această infracțiune, instanța de judecată găsește rezonabil și oportun aplicarea pedepsei penale față de Tacu Andrei în temeiul art.187 alin. (2) lit. e), f) Codul penal, sub formă de închisoare care va fi echitabilă faptei comise. Ținînd cont de persoana inculpatului, de faptul că anterior nu a mai fost condamnat, are la întreținere doi copii minori, este angajat în câmpul muncii, instanța consideră că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, instanța dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate, fixîndu-i un termen de probă în temeiul art. 90 Cod penal.”

5. Ne fiind de acord cu decizia instanței de apel, procurorul, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, contestă cu recurs ordinar, prin care solicită casarea acesteia cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel. Recurentul invocă că instanța de fond și de apel nu au individualizat pedeapsa potrivit prevederilor art. 61, 75 Cod penal, numind inculpatului o pedeapsă neechitabilă. Totodată, instanțele au ignorat faptul că inculpatul Tacu A. a comis o infracțiune gravă pe care nu o recunoaște, paguba materială pricinuită părții vătămate nu a restituit-o, astfel neîntemeiat au aplicat prevederile art. 90 Cod penal.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procuror, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție consideră inadmisibilitatea acestuia, deoarece este vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

În această consecutivitate se reține că, în recursul ordinar, procurorul invocă în drept temei de casare a deciziei instanței de apel prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, precum că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Colegiul penal reține că, aceste temeiuri nu și-au găsit confirmarea în instanța de recurs.

Instanța de recurs precizează că, recurentul referindu-se la pct. 6 din norma menționată nu indică asupra cărui temei concret hotărârea instanței de apel cade sub incidența acestui punct, motivându-și în acest sens recursul în linii generale, invocând chestiunile de fapt și de drept pe care instanța urma să le soluționeze.

În fapt, motivele aduse de către autorul recursului, se referă la dezacordul cu aplicarea pedepsei prea blânde, considerând că nu sunt prezente condițiile pentru aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Reieșind din prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Conform art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției.

Instanța de recurs precizează că, instanța de apel la adoptarea soluției sale pe deplin a ținut cont de prevederile menționate mai sus și corect a stabilit pedeapsa inculpatului, argumentînd motivat în decizia sa.

Referitor la criticile recurentului precum că contrar prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, Colegiul penal menționează că instanța de apel corect a condamnat inculpatul în baza art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, ținînd cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii, datele privind personalitatea inculpatului, circumstanțele atenuante și agravante inclusiv și cele invocate în recurs.

Pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală și un mijloc de corijare și reeducare a inculpatului, și are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea vinovatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît din partea acestuia, cît și a altor persoane.

În acest sens, instanța de apel întemeiat a menținut sentința primei instanțe care la numirea pedepsei inculpatului, a ținut cont în deplină măsură de circumstanțele cauzei - inculpatul a săvîrșit pentru prima dată o infracțiune gravă, este angajat în câmpul muncii, are doi copii minori la întreținere, astfel instanțele inferioare, conform articolului 394 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală, motivat au concluzionat că, atingerea scopului pedepsei se v-a asigura prin aplicarea închisorii cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probațiune.

Potrivit prevederilor art. 90 Cod penal, legiuitorul acordă dreptul instanței, ținînd cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, de a decide de la caz la caz, posibilitatea aplicării pedepsei vinovatului cu suspendarea condiționată a executării ei și nicidecum nu o obligă în acest sens. În speța dată, rezultă că instanța de apel, reieșind din circumstanțele susmenționate, a considerat rațional ca inculpatul să execute pedeapsa pe un termenul de probațiune de 4 ani.

Colegiul constată că erori de drept în speța nominalizată nu s-au stabilit, acțiunii săvîrșite de către Tacu Andrei, li s-a dat o apreciere și încadrare juridică corectă, iar pedeapsa i-a fost stabilită cu respectarea prevederilor art. 7, 61, 75, 90 Cod penal, ținîndu-se seama de pericolul social al faptei comise, persoana vinovată, de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuază răspunderea, fiindu-i numită o pedeapsă în limitele sancțiunii normelor penale în baza cărora a fost declarat vinovat, astfel temeiuri de a interveni în hotărîrea judecătorească în această parte la fel nu s-au stabilit.

Astfel, se reține că, recursul ordinar declarat de procuror, nu se întemeiază pe temeiurile stipulate expres de dispoziția art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, mai mult, recurentul nu reflectă în ce constă problema de drept de importanță generală care, în opinia lui, persistă în cauză, care este eroarea comisă de instanța de apel ce ar duce la casarea hotărîrii atacate prin prisma temeiurilor din norma de drept vizată.

În consecință, raportînd situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul concluzionează că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța de apel a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art.414-417 Cod de procedură penală, iar recursul declarat, este vădit neîntemeiat și se apreciază ca inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Vasile Bolduratu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2016, în cauza penală, în privința lui *Tacu Andrei Gheorghii*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **23 noiembrie 2016**.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan